Odmowa pomocy rzeczowej. Zasada pomocniczości

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: piątek, 03, styczeń 2020 18:46
Patrycja Grebla-Tarasek
Odsłony: 944

Z przepisów art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o pomocy społecznej jednoznacznie wynika, iż pomoc społeczna powinna być nakierowana na zaspokojenie niezbędnych potrzeb, a rodzaj i forma świadczenia powinny być dostosowane do okoliczności uzasadniających jego udzielenie. W sytuacji zatem, kiedy wnoszący o uzyskanie świadczenia z pomocy społecznej ma dostęp do kuchenki typu "westfalka", nie sposób uznać, że zakup kuchenki na gaz ziemny jest niezbędną potrzebą ani też, że tego rodzaju świadczenie byłoby adekwatne do jego sytuacji bytowej- tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim, sygn. II SA/Go 443/19.

Zasadę pomocniczości (subsydiarności) wynikającą z art. 2 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej można sprowadzić do kilku tez. Po pierwsze, społeczeństwo nie powinno pozbawiać jednostki tego, co sama może zrobić - zakaz odbierania. Po drugie, państwo powinno wesprzeć jednostkę w działaniach przekraczających jej możliwości, powinna to być tzw. pomoc do samopomocy - subsydiarne towarzyszenie. Po trzecie, pomoc powinna mieć charakter przejściowy, skłaniający jednostkę do aktywizacji i samodzielnego działania. Z zasady tej wynika nie tylko zachęta do działania, ale wręcz dezaprobata dla pasywności i nadopiekuńczości państwa. Stąd trafnie podkreśla się, iż celem pomocy społecznej nie jest proste rozdawnictwo świadczeń, ale wspieranie osoby w wysiłkach zmierzających do pokonania trudnej sytuacji życiowej. Wykazywanie kategorycznej niechęci do podjęcia takiego wysiłku stanowi podstawę odmowy udzielenia pomocy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 5 grudnia 2019 r. w Gorzowie Wielkopolskim, sygn. II SA/Go 443/19.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF